

Dues dècades des de la Cimera de Rio

L'Assemblea General de les Nacions Unides va acordar que aquest 2010 fos l'Any Internacional de la Biodiversitat. Quan ja han passat gairebé dues dècades des de l'eclosió d'optimisme que va suposar la Cimera de Rio de Janeiro, l'any 1992, la comunitat internacional no ha aconseguit aturar la pèrdua continuada de biodiversitat. Certament, el Conveni sobre la diversitat biològica, que es va «cuinar» a la Cimera de la Terra, ha estat un gran pas endavant. Però l'incompliment de la majoria de governs pel que fa al desenvolupament dels compromisos adquirits a Rio i la inexistència de mecanismes efectius de governança ambiental mundial han esvaït l'optimisme de llavors.

Des de la Cimera de la Terra s'ha avançat, però de manera insuficient. La veritat és que encara no tenim una consciència pública prou madura pel que fa a la importància de la biodiversitat per a la vida humana i per a la preservació dels ecosistemes i del conjunt de les espècies.

En aquest context, la revista *Medi Ambient. Tecnologia i Cultura* ha considerat oportú dedicar un número a la biodiversitat. A reflexionar sobre el seu valor des de diferents punts de vista. El primer article és la síntesi d'un treball exhaustiu i coral: és un resum de l'estudi *Economia dels ecosistemes i la biodiversitat*, impulsat per les Nacions Unides i la Comissió Europea i adreçat a la comunitat global dels negocis.

La biòloga Carme Rosell descriu la rica diversitat biològica de Catalunya, l'estat de la seva conservació, així com les pressions derivades del canvi climàtic i de les transformacions socials i econòmiques.

D'altra banda, Santiago García Fernández-Velilla reflexiona sobre un seguit de mecanismes per finançar la biodiversitat que responguin al funcionament del mercat i a les pautes del comportament humà.

Josep Maria Mallarach reflexiona sobre els conceptes de *natura* i *paisatge*, i argumenta a favor del reconeixement dels valors intangibles i d'una visió més completa, més holística de la natura.

Per la seva part, Mònica Vidal, de l'associació L'Era, explica com un conjunt de plantes cultivades i races domesticades pels humans ha donat lloc, segons les zones —també a Catalunya— a un extensíssim nombre de varietats i races locals de gran valor per a la biodiversitat.

A la secció «Cara a cara», Ignasi Puig-Ventosa i Henk Hobbelink dialoguen sobre els límits de «monetitzar» la biodiversitat. El periodista Michele Catanzaro ha resumit la seva conversa.

Finalment, Salvador Grau, expert en medi natural, argumenta la necessitat d'una nova Llei de la biodiversitat a Catalunya i explica els trets generals de les polítiques públiques per desenvolupar-la. ●

Lluís Reales

Director de *Medi Ambient. Tecnologia i Cultura*